

»Pigespejderne«

Medlemsblad
udgivet af
Det Danske Pigespejderkorps

Redaktør: Ruth Estrup,
Lundsgade 6, Københ. Ø.

I redaktionen: Ruth Vallentin,
Nete Germark og en
patrulje bladlus.

Administration og ekspedition:
Korpskontoret,
Lundsgade 6, Københ. Ø.
Enkelt-abonnement (se
bagsiden).

Postbox: Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Trykkeri: Fyens Stiftsbogtrykkeri,
Odense.

»Pigespejderne« nr. 8
udkommer 1. november.

Bidrag til »Pigespejderne«
indsendes ca. 40 dage før,
bladet skal udkomme.

INDHOLD Nr. 7 1964

Spejderjul	118
Roser til prinsesse Anne-Marie	119
Spejderhjælpen	119
Annesofie fortæller (7)...	120
Glimt fra sommerens distriktslejre:	
Grenå	122
Troldehøj	124
Patruljeførerlejre	125
Grenålejren	126
Småtatter fra sommerens lejravis	128
Patruljehjernet	130
Duelighedstegnenes parade, nr. 7	131
Sådan arbejdede vi med Botanikermærket	132
Vi ville med til Berch... ..	133
Ungdomsudsendelser	134
International træning	134
Spejderjul's fotokonkurrence	135
Postbox	135
Tinka	135

Så er det atter:

SPEJDER-JULETID

Bestil hæfterne i god tid.

Spejderjul, det festlige julehefte, som vi alle kober — samt sælger til familie, venner og bekendte!

Stadigt stigende oplag.
I år: 150.000 eksemplarer.

Og atter i år er der fine *spejderjulepostkort* til alle flittige sælgere.

Salgsprisen er 2,50 kr. (incl. oms). Troppens og flokkens købspris er 1,75 kr. En meget beskedne pris for et julehefte i topklassen.

Indsend jeres bestilling i god tid — sidste år blev det store oplag revet bort.

Her ser I forsiden.

På bagsiden kommer påny et fint junglemotiv tegnet af Axel Mathiesen.

Inde i bladet finder vi bl. a.:

Fine spejderfotos fra Spejderjul's fotokonkurrence.

Artikler og fortællinger:

Den svære — og dog så velsignede aften. Af Biskop Haldor Hald.

„Billedsniderens julenat“. En meget spændende historisk fortælling af Preben Ramløv.

„En helt forkert julehistorie —“ af Anne Holm, vinder af den nordiske børnebogskonkurrence. (Bogen „David“, som blev anmeldt i »Pigespejderne« nr. 5).

„Historien om en julesalme“ af Gudrun Due Jensen.

„Den klodsede Kolumbus fortæller“ — af Gurli Vibe Jensen.

„Aldrig har jeg drømt om at få så meget krudt“. En begivenhed i 1864 — fortalt af Annesofie Hermann.

„Med Panigpaq på hvalfangst“. Jette Bang fortæller om en stor grønlandsdrenge oplevelser på hvalfangst. Med gode fotos af forfatterinden.

„Uh, for en spændende nat“. Blade af en spejderførers dagbog.

„Vi laver en julekrybbe“ med tegneren Ernst Clausen.

Tegneren Dorte — har en serie meget fornøjelige tegninger: „Hvis de havde været spejdere!“.

Flere fotos fra Spejderjul's konkurrence, digte og et væld af fine tegninger, bl. a. af Thora Lund, Axel Frische, Svend Otto, Holger Jensen og Erik Nielsen.

Og så er der også i år *Nøddeknekken* med mange spændende opgaver for store og små, hvor tegneren Per Illum påny har overgået sig selv. Og der er ialt 222 præmier.

HUSK, at bestillingerne på „Spejderjul“ må være korpskontoret i hænde inden 15. oktober.

HUSK, at „Spejderjul“ til flokken skal bestilles på samme blanket som troppens.

Se resultatet af „Spejderjul's fotokonkurrence“ side 135.

Det er mærkeligt, hvordan ord ligesom skifter værdi og kan komme til at betyde noget andet, end de oprindeligt gjorde. Da jeg var lille spejder, var der ingen, der var i tvivl om, hvad det vil sige, når der stod i loven: *Vær lydige mod den, der har ret til at byde...*

I dag siger mine børn, at „lyde“ er et søndagsord, det er sådan et udtryk, vi har, for noget usædvanligt — noget lidt højtideligt. Vi taler om at være „lovlydige“ — eller om „lydighed mod Guds bud“. I dag skulle der nok slet og ret have stået i § 7: *En spejder gør det, hun bliver sat til, uden at mukke.*

Det er ikke altid, man forstår, hvorfor et ord forandrer sig. Men i dette tilfælde kan man. I er så unge, at I ikke oplevede krig og besættelse. Men mange af jeres førere oplevede begge dele. Det kan dog hænde, at avislæserne iblandt jer har set, at man i disse måneder i Tyskland behandler krigsforbrydernes sager. Man får kvalme, og man kan slet ikke fatte tallene, når en mand kan være anklaget for at have myrdet i gaskamre eller på anden måde, tusinder af medmennesker. Gang på gang møder vi disse uhyrers svar: „Det blev mig befaleet at udrydde så og så mange mennesker. Jeg adlød.“ Han var altså „lydig“. Og vi ved, at en soldat skal lystre. Alligevel kan enhver se, at der er noget, der er helt galt her.

Da jeg var småspejder hed det, som jeg skrev ovenfor: *Vær lydige mod den, der har ret til at byde.* Jeg syntes allerede den gang, der skulle stå:

„Den, der har *forstand* til at byde.“ For der skal være forstand og sund fornuft i det, der pålægges en, for at man skal lyde. Får man ordre til at udrydde mennesker i hobetal, ja, så er den, der udsteder ordren, splittergal, syg, forbryder — han har ikke forstand til at byde, og man skal *ikke* adlyde.

Jeg har fornylig skullet læse „Opdragelsens historie“, og den var forresten mere spændende, end jeg umiddelbart troede. Fri opdragelse er sådan set ikke noget nyt indenfor en historie, der skifter mellem perioder af sund fornuft og forrygende uforstand, af kærlighed til børn og mærkelig verdensfjern, fjendsk opfattelse af opdragelsens målsætning. I er mere eller mindre ofre for „fri opdragelse“. Tanken med den var, at børn var da fornuftsvæsener, omend i svøb. De kunne derfor udmærket godt tidligt vænne sig til at bestemme selv, vide om de trængte til at gå i seng, om de skulle tage en varm trøje på i frostvejr — ja, selv finde ud af, at var man øretæveindbydende utålelig, kunne voksne ikke holde een ud, og var man hjælpsom, ja, så hjalp andre også een.

Ideen er sikkert god nok, den kræver bare, at de voksne er overmennesker, at de afholder sig fra snak og formaninger, men til gengæld viser et ganske storartet eksempel i alle livets forhold, så børn synes, de er værd at efterligne. Altså er det sådan set heller ikke efter moderne opdragelsesprincipper rigtigt at tale om at være „lydig“ — for hvem skal man være lydige mod, hvis man selv bestemmer farten?

**– Hvorfor er det
altid mig,
der skal –
hvorfor kan ikke
en af de andre?**

Det sjove er jo imidlertid, at selvom der altså er noget, der halter i denne spejderlovsparagraf, så ved vi egentlig udmærket godt, store og små, gamle og unge, hvad der menes med det. Der menes det enkle, vi talte om før: „En spejder gør det, hun bliver sat til (bedt om at gøre) uden at surmule og allerhelst med et glad smil.“

Ja, men tænk på de mange gange, hvor råbet har lydt til dig: „Ka-mil-la! Gå lige ud og vask op!“ Og du, som hedder noget helt andet end Kamilla (men nu skriver vi det, for at ingen kan gætte, at denne artikel handler om *dig*), du lader først, som om du er hørehæmmet. Så bliver der råbt højere, og så svarer du irriteret tilbage, at du har så mange lektier, at du er så træt, og hvorfor er det altid dig, der skal, hvorfor kan Peter ikke?

I sommerlejren går det som regel noget bedre, for ingen bryder sig om, at andre end familien skal ane, at du er doven, men det hænder dog, at en og anden svarer også her: Hvorfor er det altid vores patrulje, hvorfor er det ikke en af de andre?

Nu vil jeg hertil straks sige, at jeg synes godt mødre (og førere for den sags skyld) sommetider kunne være høfligere og sige: Søde Kamilla, du ville vel ikke være så sød lige at hjælpe mig med den opvask i køkkenet, ja, den *er* lidt stor, men jeg har haft så meget om ørerne . . . og så sige tak bag-

efter. Det er en selvfølge, at vi alle tager vor del af det huslige slæb, også du, mit livs Kamilla! Men det luner, når vi er høflige også på hjemmebane. Og du *kunne* godt være lidt flinkere til at slubre dit humor i dig og juble tilbage: „Jo, lille mor, stol på det, jeg skal ordne køkkenet som en mis!“ Der er så meget, der bliver både nemmere og sjovere, når vi tager det gode humor frem fra skuffen, og ikke sparer på det. Der er jo bunker af små ting, der *skal* gøres, hverdagen er til overflod fuld af dem, ting der skal hentes, bringes, vaskes, hænges op, stryges, gemmes hen, tages frem, redes, fejles, luftes, varmes, køles, stoppes, pyntes o. s. v. Og jeg tror, at B. P. har tænkt på disse *små* ting mere end på de storpolitiske, da han lavede spejderlov for os almindelige mennesker.

Som jeg nu tænker mig om, synes jeg, at denne paragraf egentlig hører til „de små paragraffer“, men at det er de store, den om trofasthed, den om renhed og den om kammeratskab i bredeste forstand, der virkelig tæller, og som vi vist snarere tyer til den dag, hvor nogen krævede noget af os, som var i strid med almindelig menneskelig forstand og fornuft, noget som maaske ligefrem krænkede menneskerettighederne.

Men snak nu lidt om dette her i patruljen, for I er jo alligevel så meget klogere end *Annesofie*

Kløverspejderne har været på genvisit i Skotland

Kløverspejderne havde mange dejlige oplevelser i sommer. Først var et hold på 8–10 spejdere i Skotland, og senere deltog en hel del i Grenålejren.

Frimærkeindsamlingen

Vi har hidtil fået 8–10 kr. pr. kg frimærker. *Nu viser det sig, at vi kan få 3 til 4 gange så meget for dem.*

Har du klippet flittigt hele sommeren?

Husk at *klippe* ca. ½ cm fra kanten, så du ikke beskadiger mærket.

Hver eneste spejder og blåmejse må være med.

— Begynd nu!

Hvis du har samlet en portion (over 3 kg), så send dem ind nu i oktober til korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Husk Dronninge- og Prinsessemærker for sig.

Vi samler ind til Stig Guldbergs børnearbejde.

Præmien for det bedste resultat i 1964 bliver en festlig tegning af tegneren Thora Trillelund til at hænge op i lokalet eller korpshuset.

— Vi sakser videre.

Red.

Pigespejdernes bryllupsgave til Prinsesse Anne Marie var 200 rosenplanter, der skal vokse i den kongelige have ved slottet Tatoi i Grækenland.

I ugen 14.—20. september har alle spejdere, blåmejsere, grønsmitter og ulveunger haft travlt med at „jobbe“ for Spejderhjælpen. Sidste gang fortalte vi om den børnehaven, spejderne gerne vil hjælpe med at oprette i Holsteinsborg. Men vi har da heller ikke svigtet arbejdet for Red Barnet's spedalskhedsstation i Indien. For hver gang spejderne har tjent 20 kr., kan de derude helbrede et spedalsk barn ved hjælp af det nye lægemiddel DDS, men det koster mange penge at holde en sådan klinik i gang.

Fra det danske center i Pogiri behandles nu mere end 17.000 patienter, og antallet vokser stadig.

Et stort indisk personale, under ledelse af danske sygeplejersker, undersøger alle børn og unge i hele området, hvor der bor ca. 600.000 mennesker, og alle, der viser begyndende tegn på at være angrebet af spedalskhed, bliver taget i behandling. På den måde kan de, der er blevet angrebet af sygdommen, blive fuldstændig helbredt, men hvis de ikke på et tidligt tidspunkt får medicin, udvikler sygdommen sig, og i løbet af nogen tid bliver de hjælpeløse invalidiser.

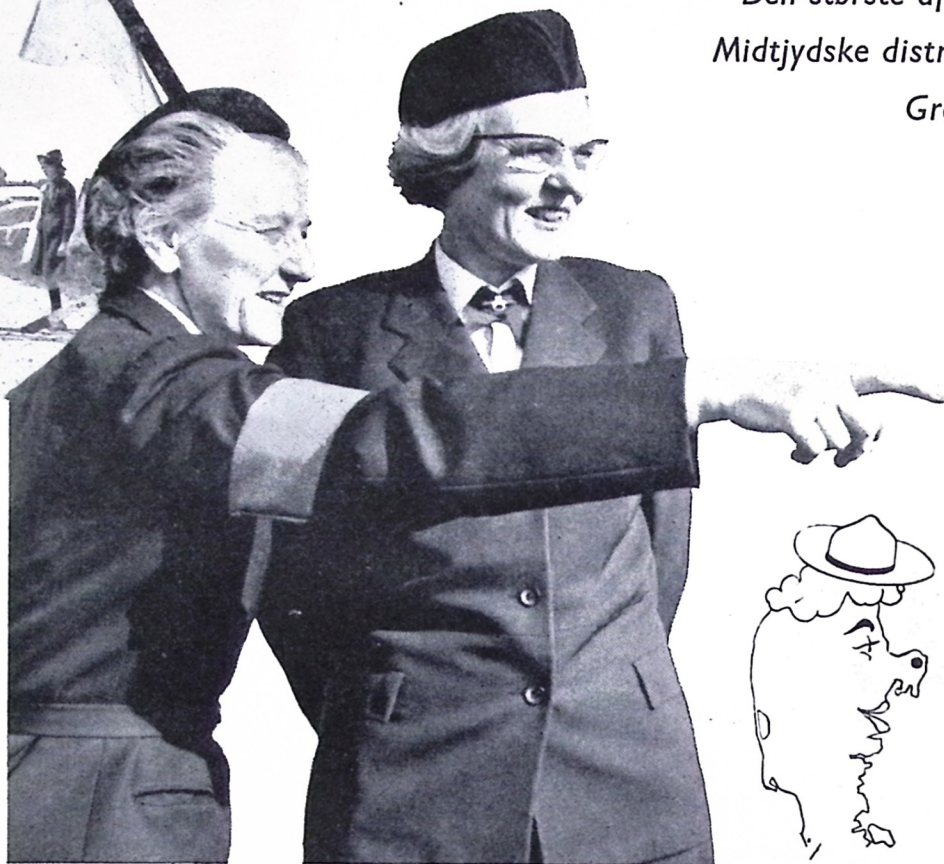
Tak for din indsats i Spejderhjælpsugen.

Glimt fra sommerens distriktslejre

Den største af dem alle:
Midtjydske distriktslejr på
Grenå strand

Lejrens ledere —
Krittevit og
Grete Lochte.

**GRENÅ
LEJREN**
1964

Det blev en spændende sommer for de mange, der fik lov at opleve midtjydernes store distriktslejr ved Grenå. Lejren åbnedes i sol og en blæst, som fik de mange danske og udenlandske faner til at smelde. Der var taler af distriktschefen på 3 sprog, af spejderchefen og af Grenå's borgmester.

„Det forpligter at have gæster,“ sagde spejderchefen, „I har gode muligheder for at lære hinanden at kende. Vær nysgerrige — men vær det med takt!“ og borgmesteren lovede hjælp fra kommunen, hvis det skulle komme til at knibe. Det gjorde det ikke — de 1800 pigespejdere fra 11 nationer le-

vede et luftigt liv midt mellem skov og strand ved Grenå. —

Og som de kunne spise! 8000 skiver rugbrød blev hver dag sat til livs, 1000 tomater, 30 kg leverpostej, 100 agurker og 1000 liter mælk, og der blev købt 4 tons kartofler, 750 kg sukker, 650 kg marmelade og 1000 kg margarine ind i løbet af lejren. Den dag, de fik medisterpølse, lavede slagteren 350 m, som blev spist.

Se, det er tal, som kan få enhver kok til at blegne, blot ikke Grenålejrens køkkenchef, som var en svend til at tage alle de pludselige situationer,

Mange nationers flag smælder i blæsten ved Grenå strand.

der opstod i „Jydekroen“, hvor der blev hygget om førerne og lavet lejravis i de små timer.

Dagene gik med løb, sportsskampe på sportspladsen, udflugter for 450 deltagere ad gangen, badning og primitiv madlavning, og for alle de over 15-årige var der arrangeret et spændende og krævende natorienteringsløb. Danmarks Radio kom på uventet besøg og lavede direkte udsendelse for piger og drenge. Forældredagen blev den helt store succes. 6—8000 tog på eftermiddagsvisit i lejren, og det medførte så store komplikationer, at hjemmevernets politi måtte træde i aktion for at regulere

færdslen. Gæsterne overværede koncerter, folkedans af mange nationer, olympiade, primitiv madlavning, bading i selvbyggede ovne, og dagens clou var de Silkeborgpigers trakterement: hel og spidstegt smågris som søndagsmiddag. Grisen vejede sine 60 kilo, og stegetiden blev på godt 6 timer. Dagen sluttede med et festligt lejrball arrangeret af Annesofie.

Blandt lejrens gæster var Estrid Ott, som kom til lejren med 16 spejdere fra Lichtenstein.

Kløverspejderne var også med, og de havde det dejligt, og var måske de gladeste af alle.

Vestjydsk distriktslejr på Als

★

TROLDHØJ

1964

Vestjyllands Distrikt.

Også på Als gik det festligt til, da de 500 vestjyder var forsamlede i den første rigtigt store lejr på Troldhøj.

I almindelighed er det ikke særlig påskønnelsesværdigt at stå på gadehjørner, men i Troldhøjlejr gjorde man det med god samvittighed, og der var stor rift om „Rytme hjørnet“, „Showhjørnet“, „Kukkassen“, „Skipperhjørnet“ og „Mudderpølen“,

for ikke at tale om „Guffehjørnet“, hvor man kunne lære at lave alskens lækkerier.

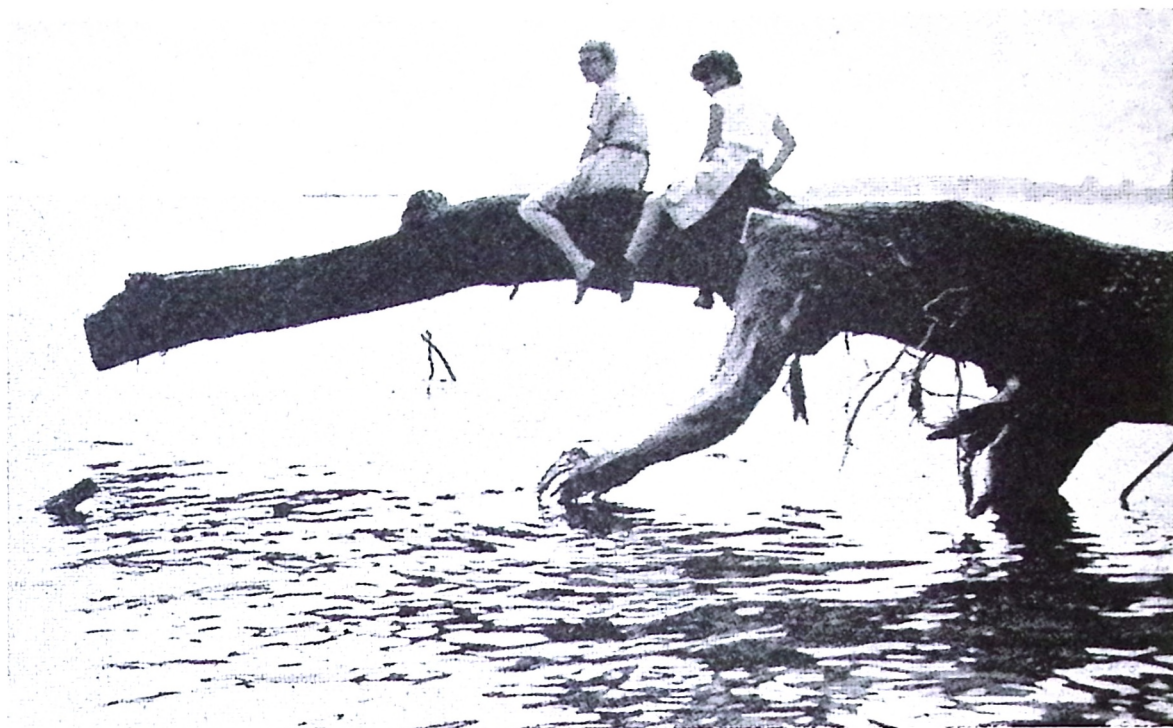
Der var tur til Dybbøl og Sønderborg slot og forældredag med 200 gæster, og på olympiadepladsen udkæmpedes der drabelige dystre i — fodbold!! I turneringen om, hvem der skal repræsentere Vestjyllands distrikt i kampen om kongepokalen til næste sommer i Rold skov, vandt 2. Holstebro trop.

Det har været en travl sommer på Fænø.

32 blåmejse- og tropsmedhjælpere samt senior-spejdere var i primitiv lejr i øsende regn og klarede sig fint.

Ca. 150 deltog i patruljeførerlejr og 50 førere var i samlingslejr.

Desuden har der været 25 glade køkkenhjælpere og pionerere i gang sommeren igennem på Fænø.

5 distrikts-patruljeførerlejre

med ialt 300 deltagere

300 patruljeførere var særlig heldige i år, idet ikke mindre end 5 distrikter lavede en særlig lejr for dem — nemlig

24/6—30/6: *Nordsjællands distrikts patruljeførerlejr* med ca. 36 patruljeførere fra hele landet på korpsets lejrplads: Jærgergården ved Snekkersten.

8/7—15/7: *Fyns distrikts patruljeførerlejr* med 40 patruljeførere fra Fyn i Pigespejderlejren, Fænø.

10/7—17/7: *Københavns distrikts patruljeførerlejr* med 125 patruljeførere fra hele landet ved Sdr. Longelse på Langeland.

19/7—25/7: *Syddjyllands distrikts patruljeførerlejr* med 50 patruljeførere fra Syddjylland: Pigespejderlejren, Fænø.

26/7— 1/8: *Storstrøms distrikts patruljeførerlejr* med 40 patruljeførere fra hele landet: Pigespejderlejren, Fænø.

I Paradislejren har der desuden været afholdt en orienteringslejr for grønne og blå førere.

Birgitta, 14 år,
fra Finland.

Birgitte, 12 år,
fra Silkeborg.

Gertrud, 14 år,
fra Sverige.

Judith, 17 år,
fra Wales.

Monique, 17 år,
fra Holland.

Sabine, 13 år,
fra Vest-Tyskland.

12 nationer i Grenålejren

*„Her i lejrens store teltby spirer frem og gror
kammeratskab mellem piger sydfra og fra nord“*

Michelle, 15 år,
fra Frankrig.

Berit, 14 år,
fra Norge.

Birgitte, 15 år,
fra Liechtenstein.

Majorie, 16 år,
fra Skotland.

Sylvie, 15 år
fra Luxembourg.

Debbie, 14 år,
fra Maryland, USA

Christine, 17 år,
fra Belgien.

»Småtterier«

FRA SOMMERENS LEJRAVISER

VEJRMELDING

☆ Oven over skyerne er himlen altid
 ☆ blå. Vil du undgå regnvandet, så
 ☆ gå mellem dråberne.
 ☆ Her i lejren gør vi som de kloge
 ☆ i København, de lader det bare
 ☆ regne.
 ☆ Den danske sommer har 3 mulig-
 ☆ heder: regn, regn og atter regn.
 ☆ Når svalerne flyver lavt, betyder
 ☆ det ikke altid regn. Måske er de
 ☆ bare trætte i vingerne.
 ☆ Hvis skyerne flyver over himlen,
 ☆ så blæser det, og er træerne væl-
 ☆ tede, så har en orkan raset over
 ☆ landet.

REDAKTIONENS BAROMETER

faldt i går — på gulvet!
 Der er udsigt til storm —
 husk at binde alle snøreband.

AT LAVE ET SPEJDERBLAD

er morsomt, men ikke altid bare sjovt.
 hvis vi bruger vittigheder, siger I, vi
 er pjattede,
 hvis vi ikke gør det, er vi kedelige,
 hvis vi klipper fra andre blade, er vi
 for dovne til selv at skrive.
 hvis vi ikke gør det, er vi for glade
 for vort eget,
 hvis vi ikke optager indlæg, bidrager
 vi ikke til den sande oplysning
 og
 hvis vi gør det — er bladet fuldt
 af vås!

Pjat!

„Ved du, at lapperne er jordens
 reneste mennesker?“

„Jo, for hver gang, de skal bruge
 en hest, tager de en ren.“

☆

En fører er een, som er holdt op med
 at vokse i begge ender, men som i
 stedet vokser på midten.

☆

„Hvad er klokken?“

„I do not know.“

„Hvad betyder det?“

„Det ved jeg ikke.“

„Hvorfor går du så og taler uden-
 landsk, når du ikke engang ved, hvad
 det betyder.“

☆

Hørt på forældrebesøgsdagen

Spejderen: Hvad kaldes den der?

Føreren: Det er en bardun.

Spejderen: Jeg synes, far kaldte den
 noget andet, da han faldt over den før!

☆

„Hvis du er bange i tordenvejr“,
 sagde tropsføreren, „så anskaf dig en
 lynlås.“

Hvis du tænker på at modernisere
 din spejderhat med blomster, husk så
 endelig at sætte dem i pullen — i skyg-
 gen går de ud! —

☆

Ved du, hvorfor Irland kaldes „Den
 grønne ø“?

— Nej.

— Det er, fordi den er irret.

☆

Efter en våd uge på Fæno.

En lille lejrdeleger sad og græd.

Føreren spurgte deltagende:

— Men hvad er der dog i vejen?

— Jeg kan ikke få mine gummi-
 støvler på, de er blevet for små...

— Det var da mystisk, hvordan kan
 det dog være?

— Jo, da jeg vågnede i morges,
 havde jeg fået svømmehud mellem
 alle tærerne, og det fylder alt for me-
 get i støvlerne.

☆

Smuk redningsdåd...

— Tænk dig, Tulle har reddet et
 pindsvin op af Sydjdyskes latrin. Den
 havde siddet dernede hele natten og
 var halvdød, da hun fik den op...

— Er det rigtigt? Hvordan fik hun
 så liv i den?

— Mund-til-næse-metoden.

TIPS OM TOILETTE

Det kan være meget farligt ikke at vaske sig hver dag. Der var engang en spejder, som havde været på sommerlejr en hel uge. Så kom hun hjem, og hendes mor spurgte: „Nå, smagte bolcherne godt?“ „Hvaffor noen bolcher?“, sagde spejderen. „Dem, jeg havde pakket ind i dit håndklæde!“

Nu har vi været på lejr i mange dage, så det er vel på tide at kikke lidt på vaskeriet. Til enhver spejders udrustning hører der jo et såkaldt toiletudstyr. Prov at kikke efter det, du har det nok i bunden af rygsækken.

Der er først et stykke sæbe. Det er meget vigtigt at få det brugt, for i vore dage kan der være: en bil, et sommerhus eller 7 fjernsyn eller måske et babysæt til 12 personer indeni. Prov at ryste det og hør, om det rasler. Noget sæbe, som forhandles i depotet, kan flyde ovenpå i saltvand, det er meget praktisk, hvis man er ude at sejle, og skibet støder på et rev og synker. Det sælges fortrinsvis til søspejdere, derfor sælger depotet aldrig noget af det.

Sæbe bruges til at vaske sig i, håndsæbe kan også bruges til hovedet.

Så er der en negleborste, den er god til at skure gryder med — hvis man gør det!

En tandbørste er noget, som føreren betragter inkvisitorisk (flot ord) ved inspektionen. Det er ikke nok at gøre den våd, den fidus kender hun, kom lidt tandereme på pegefingeren og gnid det ind imellem børsterne, så går hun på den. Tandbørster kan bruges til at kridte sko med — hvis man gør det!

Har man en kam, kan man komme tyndt papir omkring den, og så kan den anvendes til at spille på. Med lidt forsigtighed kan man også rede håret med den — hvis man da gør det!

Hvis I skifter strømper, skulle I prøve at vaske fødderne, så er det nemmere at få de rene strømper på.

Jo-jo, renlighed er en god ting, som i det mindste de andre i teltet sætter stor pris på.

REDAKTØREN GØR OPMÆRKSOM PÅ:

at hvad der findes af trykfejl, stavfejl og tegnsætningsfejl, er anbragt udelukkende for at fornøje dem, som monne finde fornøjelse deri!!!

☆

EN TAK til lejrens pige!

Mon nogen er i tvivl om, hvem det er, der:

- for alle vi andre ankom, sled i det med al muligt pionerarbejde,
- slæbte „mobler“ og andet inventar på plads i lejren,
- holdt officielle taler,
- dupliserede lejravis til kl. 3 om natten,
- fløj fra Adal til Sct. Clemens til fods eller på cykel,
- besvarede undervejs alle vore mere eller mindre intelligente spørgsmål,
- altid med et smil og en venlig bemærkning,
- uden at hænge sig i pedanterier og reglementer.
- Efter lejren får hun massevis af oprydning- og kontorarbejde,
- tænk, at ét menneske i vor forjagede tid kan og vil gøre så meget for 1800 glade blå.

Ja, I har vel alle gættet, hvem hun er, og vi er sikre på, at I alle slutter op om vor varmeste tak for det gode eksempel og den dejlige lejr.

Tak Kvittevit!

Troldhøjbof.

50 g margarine, $\frac{3}{4}$ kg oksekod, $\frac{1}{4}$ kg løg, 50 g mel, $\frac{1}{2}$ ltr. kartoffelvand, kulør, salt. De udskårne løg og kodet brunes i margarine, melet drysses i, mælk og kartoffelvand røres i. Kulør og salt tilsættes.

Retten koges ca. 15 min.

Hertil serveres denne Forårssalat.

Lav en marinade af 1 dl. eddike, 1 dl. vand, sukker, salt, skiver af $2\frac{1}{2}$ kg kogte kartofler, $\frac{1}{2}$ agurk, 2–3 tomater kommes i det hele, pyntes med hakket persille eller purløg.

TF Lise: „Lad Deres pige blive spejder, førerne ta'r hele slæbet.“

Patrulje- HJØRNET

Skal vi lave noget, vi kan bruge i troppen?

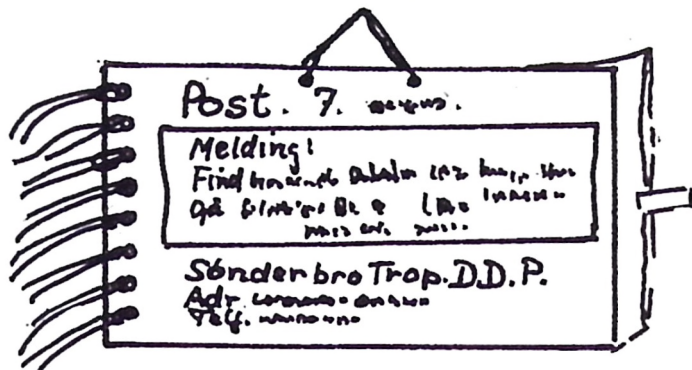
Kender I det?

Man er på trops- eller patruljetur med udlagte poster. Posten er ikke til at finde. — Den er blæst væk — eller man ved ikke, hvad man leder efter — hvordan den ser ud — om den er skjult, eller om den skulle være synlig.

Måske er det os selv, der fjoller rundt og leder et galt sted — men det er godt at vide, om man leder efter en kuvert, en post i Nescafé-dåse eller en skindlap hængt op i et træ.

Sommetider finder man en gal post — d. v. s. en der tilhører en anden trop — nå ja, drengespejdere har jo også tur i dag — sikke noget kludder. Man finder sommetider gamle poster, der tilhører en eller anden trop eller

Kartonskilt med betræk af tilsvarende stor plastikpose. Huller med kulørte bånd. Navn, adresse og telefon-nr. Meldingen er udskiftelig.

flok, som også har „glemt“ at mærke sine poster med navn og adresse..

De har altså også „glemt“ at indsamle posterne igen, og det er bestemt ikke noget, der gavner spejdersagen, hvis skovens folk og private skovejere eller besøgende gang på gang stoder på spejderne efterladte plakater og konvolutter. Og hvem er så synderne?

Her er en idé til en tydelig postefarmærkning til brug ved terrænløb. Køb hos en produkthandler (det er det billigste) noget rundjern 5/16" og lav nogle stykker ca. 60 cm lange. Lav et øje i den ene ende og en rund spids i den anden. Sy så nogle små „signalflag“ med dobbelt bændel i og sy navnebånd på. Bind så flaget fast til stangen, idet du benytter stangens øje til at fastgøre det øverste bændel i og til anbringelse af opgaver, placering af næste post etc.

Flaget stilles nu i jorden ved posten, det ses tydeligt, er er tillige et pænt „visitkort“.

Skulle det hændte, at I glemte en enkelt post i terrænet, ved man straks,

hvem den tilhører, og den kan hurtigt afhentes (med en undskyldning) af sin rette ejermand.

Andre former for „poster“.

Køb ca. 6–8 solide plasticposer i passende størrelse — alt eftersom, hvor store skilte, I vil lave. Klip et stykke pap eller stiv karton ud i tilsvarende størrelse (lidt mindre). Benyt enten forskellig farvet pap eller mærk stykkerne med farver således, at alle bliver forskellige. Put pappet ind i plasticposen. Opgaver og meddelelser kan

skydes ind mellem pap og plastic. — Posen bukkes om og lukkes med et stykke klæbestrimmel på tværs (dette kan fjernes igen, når meldingerne skiftes ud). Lav et par huller i den anden ende med en hulmaskine igennem alle lag af posten. Anbring i disse huller lige så mange stykker kulørte bånd, bast eller uldgarnsstykker (i samme farve som posten), som der er deltagende hold i turen. Ved besøg på posten tager hvert hold et bånd eller en anden snor, det sidste hold tager posten med hjem! Samtidig har man et lille bevis for, hvilke patruljer der har fundet posten, selv om de måske ikke får løst opgaven. I hullerne kan desuden anbringes en snor, så posten kan hænges.

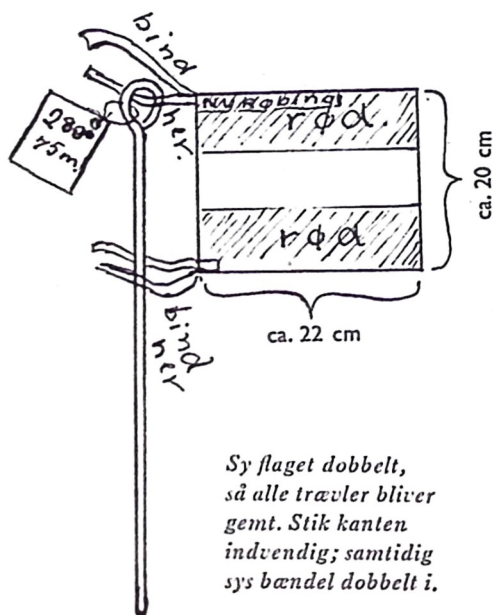
Denne post kan også anbringes delvis skjult under blade el. lign.

— — —

Måske du kan finde på en endnu bedre idé. — Men husk det vigtigste: navn og adresse — og tag dem alle med hjem!

God tur

2 x Ruth

Patrulje konkurrence 1964

Sidste chance for at
være med i

„Duelighedstegnenes
parade“

Nr. 7

I kan vinde 25 kr.
til patruljekassen!

Hvad er det, Bigger og Spjæt arbejder med denne gang?

Det blev Bigger og Spjæt, der vandt Botanikermærket for patruljen „Flammen“

Dette er det sidste duelighedstegn

Vil I være med i det sidste duelighedstegn, så meld jer til nu.

Dette duelighedstegn kan I arbejde med indtil nytår.

Læs reglerne for deltagelse i Pigespejderne nr. 1—5.

Resultatet af duelighedstegnet må være redaktionen i hænde den 5. januar 1965.

Tingene kan tilsendes eller fremvises (efter aftale) til redaktionen, Lundsgade 6, København Ø. Vi vil gerne se en ting fra hver gruppe.

Vil I høre, hvordan det går med
duelighedstegnene???

Det går sådan, som det så tit går, i begyndelsen er der mange, der gerne vil være med — men på vejen falder de fleste fra.

Der har indtil nu været tilmeldt 16 patruljer.

Duelighedstegn nr. 1, der sluttede for sommerferien blev, som I kunne læse i august-september, vundet af „Merkur“.

Indsendere: Lise Strømvig og Marianne Nielsen, Holbæk.

Duelighedstegn nr. 2, Barneplejemærket, sluttede 1. maj. Der var kun tilmeldt een patrulje, og dem horte vi ikke fra. Det var altså for vanskeligt.

Duelighedstegn nr. 3, Botanikermærket, kommer man heller ikke sovende til. Det blev „Flammen“ der vandt.

Jeg har en hel kasse fuld af fine ting sat op på tavler og gode tips om, hvordan man arbejder med botanikermærket, og den historie skal I få på næste side, men det sjoveste er næsten, at indsenderne for „Flammen“ er ingen andre end Bigger og Spjæt selv.

De 25 kr. til patruljekassen tilfalder altså „Flammen“ fra Ulfborg trop.

Indsendere: Birgit Christensen og Lisbeth Madsen.

Duelighedstegn nr. 6.

Vi håber, at mange patruljer er i gang med duelighedstegn nr. 6.

Benyt efterårsferien, sæt hele patruljen i gang og indsend — eller, hvis I bor i København, kom ind og fremvis jeres samling (punkt 2, 3, 4, 6), kan evt. klares med et godt, klart fotografi af samlingen). Desuden vil vi gerne have en beskrivelse af jeres arbejde med duelighedstegnet og nogle gode tips.

Se iøvrigt reglerne for deltagelse i „Pigespejderne“ 1—5, og husk duelighedstegn nr. 6 skal være afsluttet den 15. november.

— God fornøjelse.

(Red.)

Flammen fortæller:

Sådan arbejder vi med botanikermærket

Vi startede i marts, da vi læste i „Pigespejderne“ om Botanikermærket.

Først grene.

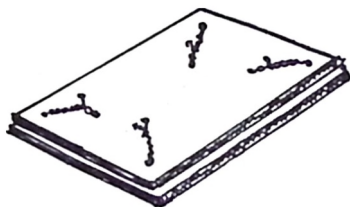
Vi begyndte med de bladløse grene, og det var vældig spændende at finde ud af, hvad der var hvad. Vi tog Politikens bog „Træer og buske i mark og hegn“ med ud i skoven og tog smågrene med knopper med hjem og pressede dem.

Vi valgte syv træer ud til den grensamling, vi lavede, og lagde særlig mærke til blade, blomster og frugter på disse syv.

Da vi var kommet så godt i gang, blev de andre medlemmer i patruljen også interesserede, derfor kunne vi arbejde med det til patruljemøderne, og mange gange afsluttede vi patruljemødet ude i naturen.

Planterne samles.

Da foråret fik alle urter til at pible frem, begyndte vi at samle blomster. I begyndelsen pressede vi først blomsterne og prøvede så bagefter at finde ud af, hvad de hed — men vi fandt nu snart ud af, at det var en helt forkert fremgangsmåde. Når man drager ud for at samle blomsterne, skal man have en flora med. Den bedste er Rostrups „Den Danske Flora“. For at se om man er kommet til det rigtige resultat, kan man jo bagefter slå op i Politikens bog „Flora i Farver“.

Desuden skal man have nogle våde aviser med, til at transportere planterne hjem i, hvis man altså ikke foretrækker at presse dem på stedet.

Planterne presses.

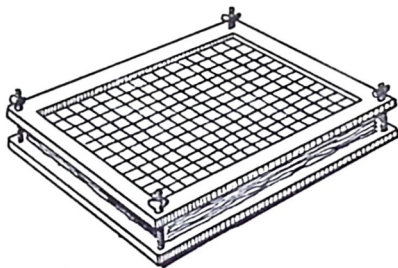
Når man skal presse planter, kan man bruge en blomsterpresse (se tegn. fig. 1), eller man kan selv fremstille en (fig. 2), ellers kan man også bruge aviser, men husk et glat underlag og så et bræt med noget tungt (bøger, sten el. lign.). Først må man sørge for at glatte planterne pænt ud, og at underlaget er fladt, og så skal der skiftes aviser jævnligt. Første gang efter kun een dags forløb, dernæst efter 2, så 4 og til sidst 8 dage, men så skulle planterne også være færdige til at sætte ind. Det bedste er at bruge løse blade og kun sætte een art på hvert blad, så kan man bagefter ordne dem familievís.

Hvordan lærer man at slå op i en Flora?

Vort store problem var, hvordan vi skulle få lært at slå op i en Flora.

En dag tog vi mod til os og spurgte en vikar på skolen, om han ville hjælpe os. Det viste sig, at han var meget interesseret og inviterede os hjem til sig, for at vi sammen kunne arbejde med planterne.

Vi lærte, at man skal begynde med nogle planter, man kender, og disse blomster skal helst være regelmæssige. Vi havde nogle hyggelige aftener, og når vi var færdige med blomsterne, tog vi os et spil Ludo, eller også gav den flinke hr. Christensen sodavand og kage. (En aften kom Spjæt til at brække en teske i lagkagen). Den sid-

ste aften fik vi hver udleveret tre planter, som vi skulle finde i Floraen. Da vi havde klarlagt dette, fik vi alle fire et bevis for, at vi havde aflagt prøven.

Blomsterpresse.

Man kan lave en blomsterpresse ved hjælp af et par brædder på størrelse med en halv avis. På det nederste bræt fastgør man i hvert hjørne en kæde. I det øverste bræt bores tilsvarende 4 huller, hvorigennem kæden kan gå. Et stykke inde på det øverste bræt slås 4 som i, heri „tøjres“ kæden alt efter som, hvor hårdt der skal presses.

En blomsterpresse kan også laves af to stykker bræt med huller i hjørnerne, en bolt og tilhørende sving-skrue anbringes i hvert hjørne. En presse lavet af netværk letter for-dampningen.

Brug aldrig et strygejern til presning af blomster og blade, de mister farven og bliver ikke pæne.

Gren- og barksamling.

Når man har lavet en gren- eller barksamling, bør man anbringe den i spejderlokalet, dels kan den være en hjælp for de spejdere, der skal arbejde med tingene til prøver og due-lighedstegn, dels giver den andre lyst til at prøve at lave sin egen samling.

Grene holder sig længst pæne, når man giver dem lidt lak, og lader dem tørre helt, for man sætter dem op. Husk tydeligt navn.

Mange hilsener fra *Flammen* - ganske særligt *Bigger* og *Spjæt*

Vi ville med til Berch!

Der var 16 store spejdere, der modtog Gunvers indbydelse her i bladet til at deltage i sprog- og hjælpelejr i Berch i Frankrig. De fik en uforglemmelig oplevelse. Her skal vi høre lidt om, hvad de oplevede.

Vi ankom til Berch hen mod aften den 20. juli. Berch er en hospitalsby helt ude ved den franske Kanalkyst, hvor luften er særlig god for patienter med kirtel- eller knogletuberkulose. Der er ca. 10 hospitaler i byen, og alle var overfyldte. Der var store stuer med helt op til 50 patienter i hver, og det var bl. a. vor opgave at underholde og beskæftige nogle af alle disse mange patienter i de fjorten dage, vort ophold i Berch varede. Desuden fik vi franskundervisning i 2 timer hver formiddag, og derefter var der lektielæsning.

Vi boede i telt på Foyer'ens grund, og selv om lejrlevet ikke var det vigtigste, skulle dog det mest nødvendige ordnes, vi skulle bl. a. selv sørge for indkøbene og lave mad. Indkøbene foretog vi i byens forretninger eller på torvet — hvor vi alle tog ud hver onsdag og lørdag — det var meget spændende at opleve den brogede markedsatmosfære, larmen og råbene. Vi havde således hver dag

Odette uddelte de smågaver, vi havde med hjemmefra. — Den smilende pige, der går ved hjælp af to stokke, hedder Hinja.

rig mulighed for at udfolde os på fransk. Vi spiste på rigtig fransk manér, d. v. s. varm mad 2 gange om dagen, hvert måltid bestående af flere små retter, som regel en salat, derefter suppe, ost og som dessert — frugt.

Efter middagsmaden gik vi op til et af hospitalerne for at hente de syge ned til Foyer'en. Foyer'en, hvis officielle navn er Foyer International d'Accueil et de Culture, er et hus, som de franske pigespejdere lod opføre for ca. 10 år siden med hjælp fra andre landes spejdere, og den holdes stadig gående ved internationale midler uden statsstøtte.

I Foyer'en kan de syges pårørende bo for en billig penge mod selv at hjælpe til i det daglige husarbejde, og desuden er der store stuer, hvor de syge kan opholde sig, mens de besøger Foyer'en.

Vi havde selv medbragt materialer til underholdningen, og satte de syge til forskellige små sysler såsom papirklip, lettere håndarbejde o. l. Desuden sang vi og dansede folkedans for dem, og hvis de kunne gå, dansede de selv med. Ellers måtte de nøjes med at klappe takten og nynne med på melodien, men det gik også fint. Efter nogle timers forløb fulgte vi de syge hjem igen. De fleste af dem, vi fik kontakt med, kunne gå, men der var også nogle iblandt, der lå på bårer eller sad i rullestole, uden at det på nogen måde kunne mærkes på deres humør. De var lige så søde og nemme at glæde som de andre, og alle tog hver gang hjertelig afsked med os — selvfølgelig på ægte fransk manér med to-tre kys på kinderne. Om aftenen var vi under-

Vi rejste vore telte tæt ved Foyer'en.

tiden oppe på hospitalerne og underholde de senge-
liggende patienter, der ikke kunne komme ned på
Foyer'en, så også de fik lidt adspredelse i den ellers
noget kedelige hospitalstilværelse. Vi dansede folke-
dans, sang flerstemmige sange, såvel danske som
franske, og viste lysbilleder fra Danmark, og hvert
„nummer“ blev modtaget med kraftigt bifald. Vi
sluttede nære venskaber, og besøgte dem nogle
gange i vores fritid dernede, og nu skal venskabet
vedligeholdes gennem korrespondance.

De fjorten dage i Berch forsvandt i løbet af in-
gen tid, og snart måtte vi til at sige farvel. Den sid-
ste gang patienterne var sammen med os på Foyer'-
en, fik de gaver, hovedsagelig hjemmelavede ting,
der var typisk danske, og alle blev vældig glade for
dem og takkede med et ekstra stort kys.

Næste dag pakkede vi og tog afsted til Paris
efter at have taget afsked med alle i Foyer'en. Det
var ikke nemt at skulle sige farvel og forlade det
hele, så hist og her blev der knust en tåre.

Efter opholdet i Berch tilbragte vi en dejlig uge
i Paris — men det er et eventyr i sig selv, som I må
vente med til en anden gang.

Vi takker imidlertid vore „cheftainer“ for en helt
igennem vellykket tur. *Karen, Inger, Vibeke og Søs*

Tilbud til seniorgrupper og førerpatruljer

Vi lægger op til debat.

Atter i år tilbyder radioens ungdomsudsendelser en
række programmer som kan lægges direkte ind i forenin-
gernes og klubbernes mødeplan. Vi har foreløbig afsat
3 udsendelser her i efteråret, men skulle interessen være
stor nok, er der ikke noget i vejen for, at vi fortsætter
efter nytår med en ny serie.

Hvad er ideen?

Kort sagt: at tilbyde et debatoplæg over emner, som
må formodes at have de unges interesse. Vi sørger for de
skarpe meninger — for forhåndsinformationer til diskus-
sionslederen og for skriftligt materiale til alle diskussions-
deltagerne. (Dette skriftlige materiale sendes gratis og
portofrit til alle, som rekvirerer det.) Diskussionen kan
foregå på foreningens normale mødeaften, idet vi går ud
fra, at alle efterhånden har adgang til en båndoptager,
men vi har lagt udsendelserne på et tidspunkt, hvor
mange foreninger og klubber alligevel er samlet, nemlig
onsdage kl. 20,00–21,00. Vi tilstræber i udsendelserne at
belyse emnet fra så mange synsvinkler som muligt, men
selve *diskussionen* — ja, den henlægger vi til lytternes
kreds.

Hvad skal vi diskutere?

Vi har valgt tre emner til efterårets programmer, og
vi har taget erfaringerne fra de foregående udsendelser
(1962–63) ad notam:

Onsdag d. 21. oktober, kl. 20,20: *Jeg sætter min hat, som
??? vil*. Hvem er det egentlig, der bestemmer? Har

vi personlig frihed? Har vi demokratisk frihed? —
og hvad vil vi bruge den til?

Onsdag d. 18. november, kl. 20,20: *Hvem skal nu betale?*
Ungdommens uddannelse er under debat, og denne
debat vil ikke blive mindre i den kommende tid.
Hvem skal betale uddannelsen? Hvilke forpligtelser
har den enkelte og staten i denne forbindelse?

Onsdag d. 9. december, kl. 20,20: *Den evige trekant* —
far, mor og barn. Et program om spændingen mel-
lem generationerne, et emne, som altid er aktuelt,
hvor unge samles.

Det skriftlige materiale rekvireres gennem Korpskon-
toret, Lundsgade 6, København Ø, eller direkte fra *Dan-
marks Radio* — *Ungdomsudsendelserne*, Postbox 444, Ko-
benhavn V.

☆

Stof for folk over fjorten

Så er der noget godt på dampradioen

Skriv det på kalenderen.

Ungdomsudsendelser i oktober og november 1964.

Fredag d. 2.10.: *Så starter skolen — i fritiden.*

Ungdomsudsendelse tilrettelagt af *Jimmy Stahr*.

Mandag d. 5.10.: *En måned i klip.*

Broget månedsmagasin for unge.

Tilrettelagt af *Lene Weidner*.

Fredag d. 9.10.: *Hvad stemte I så på?*

Et forsøg på en analyse af førstegangsvælgernes reak-
tion på valgkampen.

(Programmet fortsætter mandag d. 12. oktober kl. 21,30
—22,00. P. 2.)

Mandag d. 22.10.: *Hvad stemte I så på — og hvorfor?*
(eller hvorfor ikke?)

2. udsendelse om førstegangsvælgernes reaktion på valg-
kampen.

Fredag d. 16.10.: *Nu er det moderne.*

Et besøg i Folk Club of Denmark.

Tilrettelagt af *Leif Ole Sørensen*.

Mandag d. 19.10.: *„Klar scene!“*

Et tilbud til unge amatørscener.

Tilrettelagt af *Bendt Krøyer*.

Onsdag d. 21.10.: *Vi lægger op til debat. —*

„Jeg sætter mit hat som ? vil!“

Debatoplæg om begrebet frihed.

Tilrettelagt af *Jørgen Silberg*.

(Udsendelsen følges op af en kort diskussion kl. 21,30.)

Onsdag d. 18.10.: *Hvem bestemmer over hvem?*

En gruppe unge diskuterer aftenens debatoplæg.

Ordstyrer: *Jørgen Silberg*.

Fredag d. 23.10.: *De kan synge andet end spirituelt!*

Et amerikansk ungdomskor besøger København.

Programleder: *Kaj Jensen*.

Søndag d. 25.10.: *Ungdomsgudstjeneste.*

(Efter gudstjenesten samles en flok unge for at diskut-
tere ungdomsgudstjenestens form. Et uddrag af de-
batten sendes i morgen mandag, kl. 21,30.)

Mandag d. 26.10.: *„— og præsten holdt en tale —“*

Unge diskuterer søndagens ungdomsgudstjeneste.

Fredag d. 30.10.: *Unge profiler.*

Tilrettelagt af *Tage Mortensen*.

Lørdag d. 31.10.: *Prismet.*

Temaprogram med variationer.

Tilrettelagt af *Kaj Jensen og Jørgen Silberg*.

Drengene løb med alle præmierne!

Spejderjuls redaktion siger tak for de mange gode og også fornøjelige fotos, som blev indsendt til vor konkurrence. Mellem de indsendte fotos var der også en del ekstrasne spejderfotos. Nogle af dem kommer på to sider i årets Spejderjul og andre utvivlsomt i korpsets spejderblade.

Og nedenfor bringer vi så vinderlisten, idet vi hermed vil lykønske vore dygtige spejderfotografer med præmien, som vil blive fremsendt som gave-kort.

Vinderlisten:

1. præmie: Tage Ludvigsen, Hegnsvej 80, Nærum.
2. præmie: Peter Østergaard Larsen, Østergade 52, Struer.
3. præmie: Jens K. Jensen, Fenrisvej 10 b, Aabyhøj.
4. præmie: Per Mathiesen, Malthavej 3 b, København S.
5. præmie: Sten Bergquist, Park allé 264, Glostrup.
- 6.-10. præmier: Henrik Hvidt, Slotsalleen 22, Klampenborg — Torben Hjortso, Peter Bangsvej 159, København F — Søren Schou, Bredevej 57, Virum — Knud Lindelof, Kaserødgade 14, Birkerød — Kurt Gals, Markgade 11, Tønder.

Kære postboxvenner!

Hvor har I dog været søde til at sende mig breve i den senere tid. Rigtig mange tak skal I have allesammen. I kan tro, det glæder mig at høre om alle de gode brevenskaber, og mange af jer har jo haft besøg af jeres penneveninder, og det endda så langvejs fra som f. eks. Philippinerne og Israel.

Selv om jeg får mange adresser fra udlandet, har jeg næsten „udsolgt“ for dagen, men som regel lykkes det da, at skaffe det frem, der mangler, så I er meget velkomne med alle jeres ønsker.

Hvad jeg har — er:

Grækenland: 1 franskskrivende spejder på 15 år.

Sydafrika: 2 spejdere på 12½ år og 2 på 14 år.

Canada: 1 spejder på 13 år,

og så er der blåmejsere i Sverige, New Zealand og Sydafrika, som gerne vil i kontakt med danske førere.

Venlig hilsen
Mummy

Kupon til postboxen

sendes til postboxsekretær fru Margareta Enggard,
Ellegårdsvej 71, Gentofte.

Indsendt den

Nr.

Jeg ønsker gennem DDP's postbox kontakt med en spejderkammerat fra

(land) eller

Mit navn er

Adresse

Skoleklasse el. beskæftigelse

..... Alder

Jeg kan skrive og forstå følgende fremmede sprog:

Jeg har i forvejen gennem postboxen fået adresser på pigespejdere i (lande)

Vedlagt følger 1 krone i frimærker.

Tegneren Thora Trilles Tinka - Tegneserie

Min ene gummistøvle
blev væk den første
dag.

Min sølsøge har
Tulle ved en fejltagelse
fået i sin rygsæk.

Min sweater
åbner en
igår —

og alligevel er
min rygsæk dobbelt
så tung, som da jeg
tog hjemmefra ...

— om jeg begriber det.

Har du reglementeret overtøj?

Lodenfrakker,

mørkeblå, med silkefoer, aftagelig hætte, dybt læg i ryggen og stiklommer med skindkanter

str. 32-36	120,00
str. 38-46	132,00

Duffelcoat,

mørkeblå, med fast, foret hætte og store lommer

str. 32-36	95,00
str. 38-44	98,00

Anorakker i mørkeblå poplin

føres i 2 faconer:

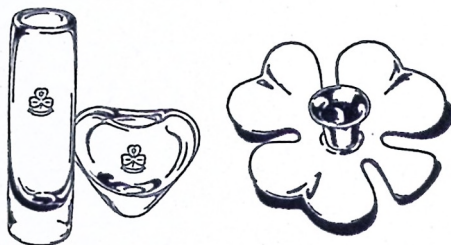
med hætte, lynlås ned foran, 2 stiklommer, snøre forneden og vindfang i ærmerne

str. 32-36	40,00
str. 38-46	45,00

med dobb. hætte og bærestykke, stor lomme foran m. lynlås og ribstrik ved ærmerne

str. 32	44,00
str. 34 og 36	45,00
str. 38 og 40	46,00
str. 42 og 44	47,00
str. 46	48,00

KONFIRMATIONSGAVE-IDEER

Vaser i Holmegårds glas med stemplet emblem:

mørkeblå, rørformet, 13 eller 18 cm høj	9,50	13,50
lyseblå, hjerteformet, 7 eller 9 cm høj	7,75	13,00

Lysestage, messing, i kløverform til kerter eller julelys

4,50

samme forniklet

4,75

Theske m. emblem

5,00

Theske m. emblem i rød, grøn, gul, kornblå, lys blå el. hvid emalje

5,75

Papirkniv m. emblem

7,25

Charms til armbånd

m. emblem, sølv

3,50

m. emblem, guld

32,00

m. verdensemblem, sølv, forgyldt

4,00

Brevmapper m. spejdermotiv

5,50 4,25

Æskepost m. spejdermotiv

5,00

Bogen om B.-P., af Reynolds

7,00

I Livets Skole, af B.-P., indb.

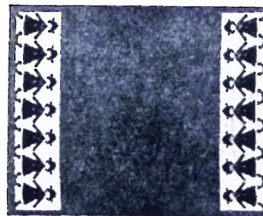
9,75

Pigespejderbogen i skindbind m. guldtryk

11,00

Pigespejdersangbogen i skindbind

8,50

Dækkeserviet m. spejdermotiv i stoftryk ..

4,75

Viskestykke m. spejdermotiv i stoftryk ...

7,00

Verdensflag på stang, 17 cm

4,50

Telegrammer

med uden

indlæg indlæg

m. spejdere, der danser om træ... ..

1,00 0,75

m. spejderløftet i kløver

1,25 1,00

m. spejdere i skoven

1,50 1,25

Husk ved køb på depotet skal der forevises rekvisition eller medlemskort

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 . København Ø . Tlf. (01) 92 Øbro 8383 . Giro 40 673

Depotets åbningstider: 9-17,30, fredag 9-19, lørdag 9-14

REDAKTØR: Ruth Estrup, Lundsgade 6, København Ø.

ADMINISTRATION og EKSPEDITION: Korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø.

Enkelt-abonnement på „Pigespejderne“ tegnes på korpskontoret, Lundsgade 6, København Ø, giro 86 000, og abonnementsprisen for 1964 er kr. 8,00. Enkelt-eksemplarer af bladet kan fås på korpskontoret i København mod forudbetaling af kr. 1,00 pr. nummer (gerne i frimærker).

TRYK: Fyens Stiftsbogtrykkeri, Odense. Afleveret til posthuset den 3. 10. 1964